

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoCsp/57/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6917205817
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Štubniak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6917205817.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Martina Štubniaka a sudcov JUDr. Petra Kvietka a JUDr. Janky Benkovičovej, v spore žalobkyne R. R., narodenej XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom V. M. L., právne zastúpenej Advokátska kancelária KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Kpt. Jaroša 1312/29, 911 01 Trenčín, IČO: 47 256 907, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia a o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 8Csp/116/2017-240 z 12. augusta 2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobkyni sumu 877,66 titulom bezdôvodného obohatenia, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (prvý výrok) ako aj vo výroku, ktorým zaviazal žalovaného k povinnosti poskytnúť žalobkyni sumu 400,- Eur titulom primeraného finančného zadostučinenia, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (druhý výrok) a v závislom výroku o trovách konania (tretí výrok) p o t v r d z u j e.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 877,66 Eur titulom bezdôvodného obohatenia, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (prvý výrok) a zároveň mu uložil povinnosť poskytnúť žalobkyni sumu 400,- Eur titulom primeraného finančného zadostučinenia, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (druhý výrok). Vo zvyšku žalobu žalobkyne zamietol (tretí výrok). Žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania nepriznal (štvrtý výrok).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa voči žalovanému domáhala zaplatenia bezdôvodného obohatenia vo výške 1.631,15 Eur a poskytnutia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 800,- Eur. Nárok odôvodnila tým, že so žalovaným uzatvorila zmluvu o úvere, na základe ktorej jej žalovaný poskytol úver vo výške 1.170,- Eur, pričom uhradila na základe zmluvy o úvere žalovanému sumu 2.632,98 Eur a sumu 168,17 Eur titulom dohody o poskytnutí služby.

3. Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa ustanovení § 39, § 40 ods. 1, § 43a ods. 1, 2, 3, § 44 ods. 1, 2, 3, § 46 ods. 1, 2, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 6, § 451 ods. 1, 2, zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 9 ods. 1, 2 písm. a) až y), § 11 ods. 1 písm. a), b), c) a d) zákona č. 129/2010

Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách (ďalej len „ZoSÚ“). Dokazovaním mal preukázať, že strany sporu uzatvorili dňa 22. 11. 2011 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200042787, na základe ktorej mal žalovaný poskytnúť žalobkyni úver vo výške 1.170,- Eur, ktorý sa zaviazala splatiť v 42 mesačných splátkach po 62,69 Eur, s celkovou čiastkou na úhradu 2.632,98 Eur (ďalej len „zmluva o úvere“). Konštatoval, že uzatvoreniu zmluvy o úvere predchádzala žiadosť, ktorá je súčasťou jedného tlačiva a ktorá je datovaná dňom 18. 11. 2011 v Lučenci a následne dňa 22. 11. 2011 v Bratislave. Na základe tejto zmluvy poskytol žalovaný žalobkyni úver v sume 1.170,- Eur, s počtom splátok 42, so splatnosťou 24. deň v mesiaci, mesačnou splátkou v sume 62,69 Eur, celkovou čiastkou, ktorú musí dlžník zaplatiť v sume 2.632,98 Eur. Predpokladaná RPMN za úver 68,92% (poznámka odvolacieho súdu - správne malo byť 70,02%), ročná úroková sadzba úveru 68,92%, (poznámka odvolacieho súdu - správne malo byť 70,02%), priemerná RPMN za úver 70,02% (poznámka odvolacieho súdu - správne malo byť 45,66%). Poskytnutá čiastka revolvingu 616,87 Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť v sume 1.504,56 Eur, predpokladá RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32 a ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%. Tieto údaje boli uvedené v časti 5. zmluvy o úvere. V časti 6. zmluvy o úvere boli dopísané údaje o schválenom úvere, z ktorého vyplýva, že poskytnutá čiastka úveru bola 1.170,- Eur, splatnosť úveru 42 splátok, výška mesačnej splátky 62,69 Eur, celková čiastka ktorú, ktorú musel dlžník zaplatiť bola v sume 2.632,98 Eur, s RPMN vo výške 69,58% a ročnou úrokovou sadzbou úveru 70,02% a priemernou RPMN 45,66%. Konštatoval, že nové údaje smerom ku žalobkyni predstavujú nový návrh na uzavretie zmluvy, pričom nebolo preukázané, že by žalobkyňa nový návrh akceptovala. Dospel k záveru, že nakoľko súhlas žalovaného s úverom je len jednostranný úkon a zmluva o úvere neobsahuje dohodu strán a teda absentuje písomný prejav vôle žalobkyne byť účastníkom záväzkového vzťahu, zákon nedostatok písomnej formy sankcionuje neplatnosťou zmluvy ako takej v zmysle § 40 ods. 1 OZ. Taktiež mal za to, že v zmluve o úvere absentovala aj dohoda o RPMN. Konštatoval, že zmluva o úvere neobsahovala podstatné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ, a preto predmetný úver považoval za bezúročný a bezpoplatkový. Podľa názoru prvoinštančného súdu výška úrokovej sadzby (70,02%) niekoľkonásobne prevyšuje výšku priemernej úrokovej sadzby za spotrebiteľské úvery bánk poskytnutých v roku 2011. Mal za to, že výška úrokovej sadzby je neprimeraná a v rozpore s dobrými mravmi, a preto v zmysle § 39 OZ aj neplatná.

4. Okresný súd sa ďalej zaoberal námietkou premlčania a dospel k záveru, že táto je čiastočne dôvodná. Vychádzal z ustanovenia § 107 ods. 1, 2 OZ majúci za to, že dvojročná subjektívna lehota začala plynúť dňom, kedy sa žalobkyňa dozvedela o bezdôvodnom obohatení. Za tento deň považoval čas, kedy žalobkyňa splnomocnila právnu zástupkyňu na zastupovanie t. j. dňa 20. 02. 2017. Použitie desaťročnej premlčacej doby (pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení) nemal preukázané a preto posudzoval premlčanie nároku žalobkyne v rámci trojročnej objektívnej lehoty. Uviedol, že žaloba bola doručená súdu dňa 10. 04. 2017, pričom platby žalobkyne uskutočnené v prospech žalovaného spred 10. 04. 2014 považoval za premlčané. Nasledujúce splátky v období od 22. 04. 2014 do 18. 08. 2014, jednalo sa o 14 splátok po 62,69 Eur, považoval za nepremlčané a preto zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 877,66 Eur a vo zvyšku žalobu zamietol. O nároku na primerané finančné zadostučinenie rozhodol podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.. Poukázal a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30. 01. 2019. Bol toho názoru, že v danom prípade poskytnutie finančného zadostučinenia vo výške 400,- Eur je dôvodné a primerané, a to s ohľadom na porušenie práv žalobkyne ako spotrebiteľa. Vo zvyšnej časti žalobu žalobkyne o nároku na primerané finančné zadostučinenie taktiež zamietol.

5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Keďže obe strany sporu mali úspech v rozsahu približne 50 %, žiadnej zo strán právo na náhradu trov konanie nepriznal.

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok tak, že žalobu zamietne a prizná mu náhradu trov konania.

7. Odvolacie dôvody založil na § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Bol toho názoru, že prvoinštančný súd nesprávne vyhodnotil vznesenú námietku premlčania. Nesúhlasil so začiatkom plynutia subjektívnej premlčacej lehoty vyslovenej súdom prvej inštancie. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/746/2015. Vytýkal súdu prvej inštancie, že dospel k nesprávnemu záveru o vzniku bezdôvodného obohatenia. Vo vzťahu k nedostatku písomnej formy poukázal na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov, a to Krajského súdu v Prešove č. k. 13Co/111/2014 - 166, Krajského

súdu v Nitre sp. zn. 25Co/62/2019 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 25Co/2/2019. Úvahy okresného súdu o RPMN považoval za nesprávne, odporujúce OZ a právnej úprave vzniku zmluvy ako aj ustanoveniam ZoSÚ. V konaní pred prvoinštančným súdom neboli dokázané žiadne skutočnosti, v zmysle ktorých by súd mohol dospieť k zákonnému záveru o neplatnosti zmluvy. Taktiež mal za to, že okresný súd nesprávne rozhodol aj o nároku na primerané finančné zadostučinenie.

8. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu konštatovala, že žalovaný neuviedol žiadne iné relevantné skutočnosti ako v doposiaľ zaslaných vyjadreniach, ktoré by odôvodňovali iný záver súdu ako ten, ktorý vyslovil súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí. Závery okresného súdu považovala za správne a jeho rozhodnutie za spravodlivé a vecne správne. Navrhovala, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a žalovaného zaviazal na náhradu trov odvolacieho konania.

9. Žalovaný nevyužil svoje právo a odvolaciu repliku k vyjadreniu žalobkyne nepodal.

10. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 a §381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie v prvom, druhom a v závislom výroku o trovách konania (tretí výrok) ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne.

13. Odvolací súd uvádza, že zmluvný vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským, ktorý musí nevyhnutne podliehať ex offo súdnej kontrole. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je pritom postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii. S ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a na možnosti stanovovať jednostranne zmluvné podmienky cestou formulárových zmlúv, je pre takéto vzťahy charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený.

14. Z dôvodu viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania, sa odvolací súd zaoberal námietkami odvolateľa (žalovaného) uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či nedošlo k vadám, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

15. Odvolací súd konštatuje, že zmluva predstavuje dvojstranný právny úkon, ktorý vzniká na základe dvoch vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle dvoch strán. Pri uzatváraní zmlúv platí zmluvná voľnosť. Zmluvná voľnosť sa týka jednak možnosti výberu určitého typu zmluvy a jednak tvorby jej obsahu. To znamená, že účastníci si tvoria obsah zmluvy sami. Obsah zmluvy však nesmie byť v rozpore s kogentnými ustanoveniami OZ, pretože by takéto dojednania boli neplatné. Spravidla stačí k uzavretiu zmluvy konsenz oboch účastníkov zmluvy. Tak je to u tzv. konsenzuálnych zmlúv (u vôľových úkonov). Niektoré zmluvy sú však v OZ konštruované tak, že k platnosti zmluvy sa vyžaduje okrem konsenzu aj určitý reálny úkon. Ide o tzv. reálne zmluvy.

16. Návrhom na uzavretie zmluvy (oferta) podľa § 43a OZ je potrebné rozumieť prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je adresovaný jednej alebo viacerým určitým (individuálne určeným) osobám a prejav, ktorý je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia. Pre posúdenie okamihu vzniku zmluvy, resp. jej uzavretia, je veľmi dôležitý právny úkon prijatia návrhu zmluvy. Prijatím návrhu je včas urobený prejav vôle osoby, ktorej bol návrh určený, že súhlasí s návrhom zmluvy bez výhrad, dodatkov, obmedzení alebo iných zmien. Takýto úkon je účinný a vyvoláva právne následky okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s návrhom (a s jeho obsahom) dôjde navrhovateľovi. To je zároveň okamih, kedy možno hovoriť o tom, že zmluva bola uzavretá. K tomu, aby sa právny úkon prijatia návrhu stal perfektným: a) musí byť urobený osobou, ktorej bol určený (oprávnenou konať za druhého účastníka zmluvy), b) musí byť urobený včas, c) nesmie obsahovať

žiadne doplnky, obmedzenia, resp. výhrady či iné zmeny, d) musí byť účinný a musí dôjsť navrhovateľovi. Zákon požaduje aktívne konanie subjektu. Mlčanie alebo nečinnosť sami osebe neznamenajú prijatie návrhu. Pokiaľ by jedna z uvedených podmienok [a) - d]) nebola splnená, nemohlo by dôjsť k uzavretiu zmluvy. Je veľmi dôležité, aby akceptant, ktorý prijíma návrh, neurobil vo svojom prejave zmeny, doplnky, dodatky, obmedzenia alebo výhrady. Takýto prejav sa považuje za odmietnutie návrhu, a zároveň by to bol nový návrh. K uzavretiu zmluvy by v danom prípade mohlo dôjsť iba vtedy, ak by pôvodný navrhovateľ (teraz ako akceptant) prijal nový návrh, ktorý mu zaslal pôvodný akceptant (teraz navrhovateľ), podľa presne určených pravidiel na prijatie návrhu. Aby bola zmluva uzavretá, musí byť úplná zhoda oboch strán v otázke obsahu zmluvy.

17. Z bodu 5. žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru vyplýva, že žalobkyňa dňa 18. 11. 2011 požiadala o úver vo výške 1.170,- Eur, so splatnosťou úveru v 42 splátkach, s mesačnou splátkou 62,69 Eur, s predpokladanou RPMN vo výške 70,02 % a s úrokovou sadzbou vo výške 70,02 %. Žalovaný dňa 22. 11. 2011 schválil výšku úveru ako žalobkyňa žiadala v sume 1.170,- Eur (od ktorej pri poskytnutí úveru následne odpočítal poplatok vo výške 168,17 Eur v zmysle čl. 8 zmluvy o úvere), avšak už s inou výškou RPMN a to 69,58 % (bod 6.).

18. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom prvoinštančného súdu, že údaje v žiadosti v zmluve o úvere - bod 5. sú odlišné od údajov v bode 6. a to v určení odlišnej RPMN. Podľa názoru odvolacieho súdu zmeniť výšku RPMN úveru bez toho, aby to neznamenovalo odmietnutie návrhu akceptantom (žalobkyňou) a zároveň, aby to nebol nový návrh, resp. protinávrh, nie je podľa § 44 ods. 2 OZ možné. Údaje o schválenom úvere žalovaným v čase, kedy zmluvu o úvere podpisovala žalobkyňa, totiž neboli jej obsahom, preto ich žalobkyňa nemohla písomne akceptovať.

19. Pozornosti odvolacieho súdu neušla ani skutočnosť, že v návrhu na uzavretie zmluvy o úvere v bode 5., ktorý vyplňala žalobkyňa, nebol uvedený údaj o ročnej percentuálnej sadzbe úroku z omeškania, pričom v bode 6., ktorý vyplnil následne žalovaný, bol už tento údaj uvedený vo výške 9,25 %. Aj z tohto dôvodu došlo k zmene obsahu pôvodného návrhu zmluvy o úvere, a preto sa jednalo o nový návrh, ktorý podliehal schváleniu zo strany žalobkyne, t. j. či s navrhovanou sadzbou súhlasí. Je pravdou, že žalovaný uviedol v bode 6. zmluvy o úvere zákonnú výšku úrokov z omeškania v danom čase, od ktorej je možné sa dohodou odchýliť od zákonného úroku z omeškania v prospech spotrebiteľa. Možno teda dohodnúť nižšiu sadzbu úroku z omeškania než stanovuje zákon. Napriek tomu aj v prípade, že údaj o úroku z omeškania je zhodný so zákonnou úpravou, musí podliehať schváleniu zmluvných strán, t. j. žalobkyňi mal byť daný priestor na akceptáciu žalovaným uvedenej sadzby úroku z omeškania.

20. Zmenené údaje, ktoré boli obsahom bodu 6. zmluvy o úvere adresované žalovaným žalobkyňi, predstavovali nový návrh, pričom v spore nebolo preukázané, že žalobkyňa takýto návrh akceptovala.

21. Odvolací súd má za to, že v predmetnej veci neboli splnené predpoklady pre vznik písomnej zmluvy o úvere podľa § 34, § 44 OZ (kontrakčný proces). V rámci kontrakčného procesu, medzi stranami sporu nedošlo k akceptácii nového návrhu zmluvy o úvere žalobkyňou, ktorý obsahoval iné údaje ako pôvodný návrh a to ohľadne výšky RPMN, ako aj údaja o výške úrokov z omeškania.

22. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

23. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

24. Nakoľko návrh na uzavretie zmluvy o úvere musí mať písomnú formu, ktorú vyžaduje ZoSÚ, pričom z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že zo strany žalobkyne nedošlo k písomnému prijatiu nového návrhu uvedeného v bode 6. zmluvy o úvere, je následkom nedodržania písomnej formy, čo v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru a nie jeho neplatnosť ako konštatoval súd prvej inštancie. Odvolací súd dospel k inému záveru ako súd prvej inštancie, pretože pre nedostatok písomnej formy nie je zmluva o spotrebiteľskom úvere absolútne neplatná podľa § 40 OZ, ale je bezúročná a bez poplatkov podľa § 9 ods. 1 a § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ, ktorý je vo vzťahu k OZ lex specialis.

25. Odvolací súd dodáva, že vzhľadom na nedodržanie kontraktačného procesu, pre ktorý nedošlo k platnému uzavretiu písomnej zmluvy o úvere už nebolo potrebné skúmať ďalšie obligatórne náležitosti predmetnej zmluvy podľa ZoSÚ, ktoré by spôsobovali jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť.

26. K námietke premlčania odvolací súd uvádza, že oprávnený sa môže domáhať svojho práva na vydanie bezdôvodného obohatenia len v rámci plynutia tak subjektívnej ako aj objektívnej premlčacej doby. V prípade, ak dôjde k uplynutiu jednej z nich, oprávnený nemá možnosť domáhať sa svojho práva z bezdôvodného obohatenia, nakoľko došlo k jeho premlčaniu. Subjektívna premlčacia doba je upravená v § 107 ods. 1 OZ tak, že právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

27. K subjektívnej premlčacej dobe odvolací súd poukazuje na to, že zákon pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby predpokladá to, kedy sa dotknutá osoba dozvedela o bezdôvodnom obohatení a kto ho získal. Nie teda čas, od kedy sa dozvedieť mala a mohla s poukazom na to, že mala poznať právo. Právny poriadok slová „vedieť mal a mohol“ pritom obsahuje v iných prípadoch, na účely začiatku premlčacej doby ich nestanovil. Z tohto dôvodu je pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia sa vždy vyžaduje skutočná, a nie iba predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a o tom, kto ho získal. Súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že sa žalovaný na úkor žalobkyne obohatil, pričom o tomto obohatení sa žalobkyňa dozvedela až pri prvej porade s advokátkou, ktorej udelila plnú moc na zastupovanie v tomto konaní, teda od právnej zástupkyne získala skutočnú a kvalifikovanú vedomosť o skutkových okolnostiach bezdôvodného obohatenia, tzn. že reálne došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia v dôsledku porušenia zákona na strane žalovaného a k akému konkrétnemu rozsahu bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného došlo.

28. Žalobkyňa sa teda prvýkrát dozvedela relevantné skutočnosti pre možnosť uplatnenia si práva na vydanie bezdôvodného obohatenia od svojej právnej zástupkyne, pričom k uvedenému došlo pri prvej porade dňa 20. 02. 2017 a od tohto dňa začala pre ňu plynúť dvojročná subjektívna premlčacia doba na uplatnenie bezdôvodného obohatenia na súde. Žaloba bola podaná na súde prvej inštancie dňa 10. 04. 2017, t.j. v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej doby. Prvoinštančný súd postupoval správne aj pri vysporiadaní sa s plynutím objektívnej premlčacej lehoty v zmysle § 107 ods. 2 OZ. Okresný súd správne ustálil, že v rámci trojročnej objektívnej lehoty, boli premlčané všetky platby zaplatené pred 10. 04. 2014, pričom platby v období od 22. 04. 2014 do 18. 08. 2014 v celkovej výške 877,66 Eur neboli premlčané ani v trojročnej premlčacej dobe.

29. Vo vzťahu k námietke žalovaného o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, odvolací súd poukazuje na ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., podľa ktorého má spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Právo na finančného zadosťučinenia predstavuje prostriedok, prostredníctvom ktorého sa môže spotrebiteľ domáhať reparácie ujmy, ktorá mu vznikla v dôsledku porušenia povinností zo strany dodávateľa pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy. Výška primeraného finančného zadosťučinenia nie je zákonom určená. Výška primeraného finančného zadosťučinenia bude závislá od konkrétnych okolností každého jedného prípadu, pričom by mala úmerne zodpovedať rozsahu a významu porušenia povinností zo strany dodávateľa. Jediným zákonným predpokladom pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je, aby spotrebiteľ na súde úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. Žiadnu inú podmienku, t.j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privodená konkrétna ujma, nevyžaduje (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/389/2015 zo dňa 14. 09. 2016, sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019).

30. V danom prípade bol základ nároku žalobkyne daný jej úspechom vo výroku o vydanie bezdôvodného obohatenia v konaní vo veci samej. Z tohto dôvodu boli splnené aj zákonné podmienky na vznik nároku žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007

Z. z.. Súdom prvej inštancie priznané finančné zadosťučinenie v sume 400,- Eur odvolací súd považuje za primerané s ohľadom na porušené povinnosti a priznanú výšku bezdôvodného obohatenia. Vzhľadom na okolnosti posudzovaného prípadu plní priznané finančné zadosťučinenie svoju satisfakčnú funkciu vo vzťahu k žalobkyni a súčasne sankčnú funkciu vo vzťahu k žalovanému.

31. Záver súdu prvej inštancie vo vzťahu k povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 877,66 Eur (prvý výrok) titulom bezdôvodného obohatenia ako aj povinnosť poskytnúť žalobkyni sumu 400,- Eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia (druhý výrok) je vecne správny. Medzi stranami sporu nebola sporná výška súdom prvej inštancie priznaného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia a žalovaný ju nenamietal ani v odvolaní.

32. Odvolací súd preskúmal aj závislý výrok súdu prvej inštancie o trovách konania (štvrtý výrok) a dospel k záveru, že aj tento je vecne správny a súd prvej inštancie pri rozhodovaní o náhrade trov konania správne aplikoval ustanovenie § 255 ods. 2 CSP. Preto správne rozhodol, ak žiadnej zo strán sporu právo na náhradu trov konania nepriznal.

33. Z tohto dôvodu preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsahu ako aj v závislom výroku o trovách konaniach ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

34. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní o trovách odvolacieho konania aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. V predmetnom prípade bola v odvolacom konaní plne úspešná žalobkyňa, keďže odvolaniu žalovaného nebolo vyhovené, a preto žalobkyni podľa citovaných ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré jej boli priznané v rozsahu 100%.

35. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).